

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Lenky Oulíkové, soudkyně Martiny Kotouček Mikoláškové a soudce Richarda Galise ve věci

žalobce: **B. V.**
bytem X

proti
žalovanému: **Krajské státní zastupitelství v Praze**
sídlem Husova 243/11, 110 01 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 1. 2025, č. j. Sin 215/2024-7,

takto:

Žaloba se odmítá.

Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci a obsah žaloby

1. Žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) podanou dne 30. 1. 2025 u Městského soudu v Praze a postoupenou z důvodu místní příslušnosti zdejšímu soudu se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 1. 2025, č. j. Sin 215/2024-7 (dále jen „napadené rozhodnutí“). Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Okresního státního zastupitelství v Kutné Hoře ze dne 11. 12. 2024, č. j. SIN 25/2024-2, jímž byla odmítnuta žalobcová žádost o informace ze dne 4. 12. 2024 podle § 15 odst. 1 ve spojení s § 11a odst. 1 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, tj. z důvodu, že cílem žalobce bylo způsobit nepřiměřenou zátěž povinného subjektu.
2. V napadeném rozhodnutí žalovaný shrnul žalobcovu žádost o informace, kterou se žalobce domáhal veškerých písemností vytvořených Obvodním oddělením Policie ČR Čáslav od roku 2015 a spisu povinného subjektu sp. zn. 1 ZN 52/2012, a obsah podaného odvolání. V něm žalobce zdůvodnil, že o informace žádal, aby se mohl bránit dlouholetému protiprávnímu postupu orgánů činných v trestním řízení a trestné činnosti realizované „komunistickou sférou“. Žalovaný se ztotožnil se závěrem povinného subjektu, že byly splněny předpoklady pro odmítnutí žádosti žalobce pro zneužití práva podle § 11a odst. 1 písm. b) informačního zákona. Poukázal na to, že žalobce podává žádosti o informace opakovaně a z jeho předchozího postupu i formulace žádosti v této věci je zřejmé, že účelem jeho žádostí není získání informací, ale zatížení povinného subjektu. Žalobce je obecně znám jako osoba, která několik desítek let zatěžuje povinný subjekt, žalovaného i další orgány veřejné moci podáními v řádu stovek. O zneužití práva a naplnění důvodu podle § 11a odst. 1 písm. b) informačního zákona dle žalovaného svědčil i požadavek na poskytnutí veškerých písemností vytvořených Obvodním oddělením Policie ČR Čáslav od roku 2015. Pokud by mu mělo okresní státní zastupitelství vyhovět a vytvořit anonymizované kopie

všech požadovaných písemností, znemožnilo by mu to vykonávat jinou činnost. Zdůraznil, že žalobce požaduje informace opakovaně, jeho zadání jsou obtížně srozumitelná a fakticky nesplnitelná. Dále odkázal na judikaturu týkající se zneužití práva.

3. Žalovaný v průvodním přípisu zaslaném spolu s napadeným rozhodnutím upozornil, že v napadeném rozhodnutí je chyba v psaní v údajích o funkci Mgr. Martina Erazíma, kde bylo namísto „krajský“ státní zástupce chybně uvedeno „městský“.
4. Žalobce v žalobě uvedl, že Okresní státní zastupitelství v Kutné Hoře nikdy neřešilo žalobcovy záležitosti a krylo tendenční a protiprávní postupy složek Policie ČR, například „v záležitosti vedené pod č.j. Zn 52/12 došlo ke skandálnímu postupu SU K.Hora + VHSVM ve vztahu k č.j. SU sp.zn. SU 111434/2023/Ju + č.j. MHK/135580/2023 za účelem krytí korupce ve vazbě na postup předcházející SU-Čáslav viz č.j. výst. 198/02+860/03 + SU 1888/12 a n.“ Žalovaný „tendenčnostmi“ legalizuje tendenční postup Okresního státního zastupitelství v Kutné Hoře a Policie ČR. Tomu může žalobce čelit jen znalostí spisů povinného subjektu č. j. 1 Zn 52/12, 1 Zn 52/22 a 1 Zn 105/19. Dle žalobce nebylo rozhodnuto o jeho odvolání proti neposkytnutí informace k dotazu ve vztahu ke spisu č. j. 1 Zn 52/21. Dále žalobce poukázal na to, že pod napadeným rozhodnutím je podepsán Mgr. Martin Erazím jako městský státní zástupce.

Posouzení žaloby soudem

Podmínky řízení

5. Soud se nejprve zabýval otázkou, zda je žaloba způsobilá k věcnému projednání. Shledal, že tomu tak není.
6. Podle § 2 s. ř. s. ve správním soudnictví poskytují soudy ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto zákonem a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon.
7. Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, který je podle tohoto zákona nepřipustný.
8. Již v usnesení ze dne 13. 11. 2014, č. j. 10 As 226/2014-16, Nejvyšší správní soud (dále též „NSS“) dovedl, že důvodem pro odmítnutí žaloby podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. může být i zneužití práva spočívající v opakovaném podávání předem zcela zjevně neúspěšných podání, která namísto ochrany žalobcových veřejných subjektivních práv sledují vedení sporu pro spor samotný (obdobně viz též usnesení NSS ze dne 9. 3. 2017, č. j. 5 As 63/2017-9).
9. Podle § 68 písm. f) s. ř. s. ve znění účinném od 1. 1. 2024 je žaloba nepřipustná také tehdy, sleduje-li zjevné zneužití práva.
10. Od 1. 1. 2024 tedy zákonodárce zdůraznil zákaz zneužití práva podat žalobu podle soudního řádu správního a výslovně stanovil, že se jedná o nutnou podmínku řízení, jejíž nesplnění soudu brání žalobu věcně posoudit.

Zneužití práva v předešlých věcech

11. Soud již v usnesení ze dne 7. 11. 2023, č. j. 54 A 71/2023-11, podrobně shrnul, že je mu z vlastní činnosti známo, že žalobce opakovaně podává velké množství žalob, které vždy obsahují jen velice heslovité odkazy na různé spisové značky či čísla jednací, častým

motivem je tvrzená perzekuce žalobce podle metodiky Státní bezpečnosti z důvodu jeho podpisu Charty 77 v roce 1982 a účasti v disidentském hnutí, jež má podle žalobce trvat i za současného režimu a podílet se na ní mají různé úřady či soudy, státní zastupitelství a bezpečnostní sbory. Žalobce se též aktivně zajímá o veřejné dění, podává různé žádosti o poskytnutí informací či se zabývá činností místního stavebního úřadu a orgánů činných v trestním řízení. Podané žaloby však nejsou v drtivé většině případů věcně projednatelné, protože obsahují vady, které žalobce odmítá odstranit. Soud proto zmíněným usnesením odmítl žalobu z důvodu zjevného zneužití práva. Zároveň upozornil, že i v budoucnu může žalobcem podané žaloby odmítat, pokud z nich nebude zjevné, že jejich účelem je skutečně ochrana práv žalobce, a nikoliv opakované a bezúčelné vedení sporu.

12. Žalobce však uvedeného upozornění nedbá a opakovaně podává žaloby vykazující znaky zjevného zneužití práva. Z poslední doby viz např. usnesení zdejšího soudu ze dne 11. 2. 2025, č. j. 51 A 10/2025-10, ze dne 23. 1. 2025, č. j. 54 A 3/2025-17, ze dne 21. 1. 2025, č. j. 51 A 4/2025-14, ze dne 10. 12. 2024, č. j. 41 A 62/2024-13, ze dne 17. 10. 2024, č. j. 41 A 40/2024-16, ze dne 23. 7. 2024, č. j. 37 A 38/2024-11, ze dne 2. 7. 2024, č. j. 51 A 41/2024-20, ze dne 23. 5. 2024, č. j. 59 A 25/2024-22, ze dne 21. 5. 2024, č. j. 39 A 12/2024-16, ze dne 30. 4. 2024, č. j. 51 A 19/2024-19, ze dne 4. 4. 2024, č. j. 37 A 10/2024-18, ze dne 4. 4. 2024, č. j. 37 A 9/2024-11, ze dne 20. 2. 2024, č. j. 39 A 3/2024-13, ze dne 14. 2. 2024, č. j. 37 A 2/2024-31, ze dne 25. 1. 2024, č. j. 37 A 43/2023-10, či ze dne 18. 1. 2024, č. j. 37 A 42/2023-13.

Zneužití práva v nynější věci

13. Ani v právě posuzované věci nevystaly okolnosti, ze kterých by bylo možné dovodit, že nejde o opakované a bezúčelné vedení sporu, tedy o zjevné zneužití práva podat žalobu.
14. Z kusé žalobní argumentace není zřejmé, v čem měl být žalobce poškozen na svých veřejných subjektivních právech. Žalobcovy „námítky“ spočívají v nepodloženém obecném tvrzení o protiprávních postupech orgánů činných v trestním řízení pouze s heslovitým odkazem na spisové značky a čísla jednací. Z žaloby neplyne, že by se požadované informace měly týkat žalobcovy životní sféry. Sám žalobce potřebu získání požadovaných informací odůvodňuje toliko nejasnými tvrzeními o tendenčních a protiprávních postupech, krytí korupce a zločinném spolčení.
15. Soud tak ani v textu nynější žaloby nenalezl srozumitelnou argumentaci, ze které by bylo možno dovodit, že se žalobce skutečně hodlá domáhat ochrany svých veřejných subjektivních práv ve smyslu § 2 s. ř. s. a (tentokrát) spolupracovat se soudem při odstraňování vad žaloby. Soud je naopak přesvědčen, že jde jen o další z dlouhé řady „řízení pro řízení“, která žalobce generuje a stejně jako v nynější věci postupuje tak, že zpochybňuje různé procesní aspekty jednotlivých předešlých řízení, a vytváří tak řízení další, čímž je donekonečna „řetězí“. Soud proto setrval na závěrech vyslovených v usnesení č. j. 54 A 71/2023-11 a žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 68 písm. f) s. ř. s.
16. Soud dodává, že obsah žaloby naznačuje, že by se mohlo jednat kromě žaloby proti rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 65 s. ř. s. též o žalobu na ochranu proti nečinnosti, nicméně i případnou nečinnostní žalobu je na místě odmítnout pro zneužití práva dle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. v souladu se závěry usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. 10 As 226/2014-16.

17. Protože je podaná žaloba zjevným zneužitím práva, soud již nevyzýval žalobce k odstranění jejích vad postupem podle § 37 odst. 5 s. ř. s., neboť by to bylo zjevně zbytečné. Lze nicméně dodat, že podání vadné žaloby je podpůrným důvodem pro konstatování zjevného zneužití práva, neboť žalobce podává vadné žaloby opakovaně a jejich vady zásadně neodstraňuje (viz např. výše uvedené usnesení zdejšího soudu č. j. 54 A 71/2023-11 či rozhodnutí vypočtená v bodu 11 usnesení zdejšího soudu č. j. 41 A 62/2024-13).

Žádost o osvobození od soudních poplatků a návrh na ustanovení zástupce

18. Z důvodu odmítnutí žaloby soud nerozhodoval o návrhu žalobce na osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů (viz rozsudek NSS ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Ans 6/2008-48, č. 1741/2009 Sb. NSS). Ostatně, jak soud zdůvodnil v již výše uvedeném usnesení č. j. 54 A 71/2023-11 (bod 15), i tento žalobcův návrh je třeba považovat za zjevné zneužití práva. Zneužitím práva totiž může být i „automatické“ podávání žádostí o osvobození od soudních poplatků a bezplatné přiznání právní pomoci bez řádného odůvodnění ve všech podáních v různých řízeních, není-li tímto postupem sledována ochrana práv žalobce, ale pouze vydávání dalších rozhodnutí, proti kterým by žalobce mohl podávat kasační stížnosti, a vést tak opět „spor pro spor“, jehož jediným smyslem je snad jen zatěžování (nejen) zdejšího soudu vyřizováním zbytečné agendy namísto vyřizování případů, které plnou pozornost soudu skutečně zasluhují. Soudu je přitom z vlastní činnosti známo (viz např. rozsudek ze dne 16. 2. 2023, č. j. 49 Ad 6/2022-36), že žalobce podává neodůvodněné žádosti o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce z řad advokátů v záhlaví každého svého podání.

Námitka podjatosti

19. Soud nepřehlédl, že žalobce uplatnil v žalobě i námitku podjatosti všech soudců zdejšího soudu (a Městského soudu v Praze). Soud však neshledal důvod k předložení věci Nejvyššímu správnímu soudu za účelem rozhodnutí o námitce podjatosti, neboť i její uplatnění posoudil jako zneužití práva.
20. Podle § 8 odst. 1 věty první s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti.
21. Z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že vznášeli-li účastník typově shodnou námitku podjatosti opakovaně, byť již o takových námitkách Nejvyšší správní soud samostatně rozhodoval, nemusí soud k takové námitce přihlížet, dospěje-li k závěru, že jde ze strany účastníka o zneužití práva (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 26. 3. 2020, č. j. Nad 8/2019-65, č. 4062/2020 Sb. NSS, body 27 a 28).
22. Žalobce námitku podjatosti nijak neodůvodnil, přestože již na základě řady předchozích rozhodnutí v jeho věcech musí vědět, že námitku podjatosti je třeba řádně odůvodnit. Předsedkyně senátu ani žádný z členů senátu si žádných skutečností, které by mohly zavdat pochybnosti o jejich nepodjatosti, nejsou vědomi.
23. Soudu je známo, že žalobce opakovaně uplatňuje „paušální“ námitku podjatosti vůči soudcům zdejšího soudu, kterou buď vůbec neodůvodní, nebo ji zdůvodní vágními, nepodloženými a ne zcela srozumitelnými tvrzeními o korupci, politické objednávce a spolčení (viz např. usnesení ze dne 27. 6. 2023, č. j. 51 A 40/2023-15, ze dne 29. 6. 2023, č. j. 41 A 3/2023-37, či ze dne 17. 7. 2023, č. j. 54 A 53/2023-10). Soud též opakovaně

vyhodnotil uplatnění takových námitek podjatosti ze strany žalobce jako zneužití práva, a proto k nim nepřihlížel (viz výše uvedená usnesení zdejšího soudu).

24. O námitkách podjatosti již rozhodoval Nejvyšší správní soud a nevyhodnotil je jako důvodné (srov. usnesení NSS ze dne 17. 7. 2014, č. j. Nao 270/2014-9, ze dne 9. 6. 2015, č. j. Nao 144/2015-13, či ze dne 26. 11. 2015, č. j. Nao 310/2015-10). Nedůvodnost žalobcovy „paušální“ námitky podjatosti vztažené k soudcům zdejšího soudu bez uvedení okolností, ze kterých by bylo možné usuzovat na poměr soudců k věci samé nebo k účastníkům řízení, potvrdil Nejvyšší správní soud též např. v rozsudek ze dne 29. 3. 2023, č. j. 6 As 19/2023-10, bod 19.
25. Soud má proto za to, že žalobcem uplatněná námitka podjatosti se již opakovaně dostala do sféry Nejvyššího správního soudu a je ve své podstatě opakujícím se obecným vyjádřením nesouhlasu s procesním postupem soudu. Z tohoto důvodu ji soud vyhodnotil jako zneužití práva a nepřihlížel k ní. Žalobci přitom zůstává zachována možnost vznést důvody pro vyloučení zákonného soudce i v případné kasační stížnosti proti tomuto konečnému rozhodnutí.

Závěr a náklady řízení

26. Soud žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 68 písm. f) s. ř. s.
27. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, protože žaloba byla odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 28. března 2025

Lenka Oulíková, v. r.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

předsedkyně senátu